

El meu millor moment

9 MAI 2016 / SONIADRG / EDITA

Sincerament, porto una estona donant-li voltes al tema i m'està costant molt escollir, només, un dels moments del curs. La majoria d'ells han estat memorables i no podria citar-ne només un. El que sí puc fer és recollir-ne uns quants en aquest text.

Primer vull parlar d'un dels dies que més em va agradar va ser aquell en què vam fer la gravació de les instruccions del joc de cartes. Va ser molt divertit i diferent a tot el que havíem fet la resta de sessions. Vaig gaudir molt de l'activitat i dels meus companys.

En segon lloc, el joc d'"El Llop" és un dels preferits del grup C2 i no és pas diferent per a mi. Vam fruir i riure moltíssim i això era patent a les nostres cares.

Podria seguir una bona estona anomenant cadascun dels moments, però acabo de decidir que vull anar més enllà i explicar el que realment ha estat rellevant. Evidentment, el caire lúdic del curs ha estat fonamental, però perquè això funcioni s'ha de tenir un bon professor predisposat a fer-lo així: gamificant. A més a més, el fet de tenir uns companys tan treballadors i sempre disposats a ajudar han fet de l'experiència un curs irrepetible. Així doncs, el meu moment és el curs sencer. Gràcies per tot, companys!

Extret d' <https://c2cast14.wordpress.com/2016/05/09/el-meu-millor-moment/>

BENVINGUDA MÀGIA

9 MAI 2016 / LPEDREIRA90 / EDITA

Preparats per endinsar-vos en un **viatge** que respon al nom de “ **Vet aquí una Crònica**”?

Així mateix amb alegria ens vam endinsar nosaltres!

Cada integrant del grup amb les seves idees però tots amb un mateix objectiu volíem realitzar el millor tutorial de caire **lúdic** mai vist a una activitat d'aquest estil. El nostre grup es va trencar les banyes per tal de duu a terme “ la creació”. L'objecte triat van ser les titelles les quals havien de donar forma a l'apartat anomenat: Altres normes.

En primer lloc, no sabíem com estructurar el muntatge de vídeo ja que ho havíem de fer de manera entenedora amb la finalitat que fos una guia de joc ben organitzada i fàcil d'entendre. Així doncs havíem de tenir en compte que el tutorial seria vist per persones que no coneixien la dinàmica de joc. En segon lloc, una vegada estructurat el muntatge vam començar a pensar com el podíem representar. Arran de l'organització van sorgir dubtes de qui ho faria, qui seria el narrador/a, qui doblaria les veus dels personatges, etc. Tot una presa de decisions que ens va fer **riure** molt.

Seguidament vam començar a filmar el muntatge on vaig poder comprovar que tots/es tenim un costat infantil que de tant en tant hem de deixar veure i ens fa **sentir vius**.

Recordo el dia com a especial perquè com sovint passa a les Jaume-classes experimentem una barreja de sensacions i aprenentatges on la principal consigna del dia es **aprendre passant-ho bé**.

Finalment el producte del nostre esforç ens permetrà jugar en la cloenda del curs. No cal dir que em fa molta pena que s'acabi ja que és evident que a més de companys de grup i equip també ens hem fet amics.

Lorena

GRATIFICACIÓ EMOTIVA

13 MAI 2016 / SANDRAESAL / EDITA

Abans d'endinsar-nos he de fer-vos saber que fa dies que penso: he d'escriure el text del moment memorable, he d'escriure el text del moment memorable, però sembla ser que m'ha costat posar-m'hi ja que, tal i com han esmentat la resta de companys, de moments especials n'hi ha hagut molts durant el curs. Tot i així, em quedo amb el que més vaig gaudir: La celebració del títol, el brindis.

Aquest dia va ser especial perquè tots el alumnes, incloent a en Jaume, vam sentir-nos orgullosos i satisfactoris per la feina feta. El resultat es va veure plasmat en les nostres cares d'alegria mentre brindàvem i menjàvem com si no hi existís l'endemà. Les petites converses que s'originaven durant la celebració van ser fruit del bon equip que vam crear dia rere dia. La complicitat que es palpava en les mirades i somriures va significar la bona relació que vam anar regant durant les sessions per tal que no es fes malbé. I per últim, però no menys important, cal mencionar la figura d'en Jaume durant el moment. La seva actitud va ser engrescadora ja que va motivar-nos de tal manera que, individualment, vam dedicar unes paraules emotives a la resta de companys/es. Quina mena de grup és el C2, el qual celebra un final quan encara no ha arribat?, pensaria qualsevol persona que ens hagués vist en aquell mateix moment. I és que només nosaltres sabem què és viure l'experiència del C2 perquè fins que no hi formes part no saps què és el que comporta aprendre lúdicament i sentir estima per desconeguts.

He de confessar que mentre recordava el moment i el plasmava per escrit se m'ha escapat alguna que una altra llàgrima d'emoció, però només és això, emoció d'haver viscut tantes experiències dins d'una aula i satisfacció d'haver format part d'aquest C2.

Agraeixo a tots els companys/es el poder fer-ho possible i a tu, Jaume, l'haver propiciat en cadascú de nosaltres la immensa motivació de continuar endavant. Gràcies per tant!

Sandra Esteban

Extret d' <https://c2cast14.wordpress.com/2016/05/13/gratificacio-emotiva/>

MOMENTS

6 MAI 2016 / SONIABALLANO / EDITA

A l'octubre vam començar un nou curs de català, el **C2**, em venen al cap records dels meus inicis al nivell elemental, la mateixa classe, però diferents companys, resulta una mica estrany.

Ha estat un curs molt intens i dinàmic, amb una metodologia educativa totalment diferent, ple d'activitats tan dins com fora de l'aula i novetats tecnològiques, difícil triar només un moment.

Tenia clar que la **metodologia** no seria la tradicional, però no esperava que fos tan innovadora, recordo la cara de sorpresa dels companys el primer dia i en concret el comentari d'una companya que va manifestar en diverses ocasions la seva mala experiència en un altre curs de català del mateix nivell. Les classes han estat una **sorpresa** rera l'altra, la forma de presentar-nos el primer dia, descobrir el QR Code, el joc de les 12 pistes, l'enigma del número 75, Ramon Muntaner, tot això només seria el principi, vam continuar amb Twitter, Kahoot!, Drive, la línia del temps, WordPress, teatre en català... Recordo que el primer dia vaig tornar a casa contenta i satisfeta i amb ganes d'explicar-ho a la meva família i crec, que no vaig ser l'única.

La **motivació** es va mantenir durant tot el curs, i això, no és fàcil d'aconseguir.

Sonia Ballano

El primer dia

3 MAI 2016 / JAUME / EDITA

Jo sóc de Sant Boi, i aquí el poble no fan el nivell c2 i el vaig haver de fer a Castelldefels dimarts i dijous de 19:30h a 21:30h. Vaig pensar que era lluny, l'horari era tard pels que matinem i m'havien dit que era molt difícil i anava una mica espantada perquè feia temps que no repasava català.

Però el primer dia, quan vam arribar a classe en Jaume, el professor, ens va fer un joc que ens havíem de seure en rotllana i a mida que deíem els nostres noms en síl.labes i fent un gest per cada una, el següent havia de recordar les síl.labes i gestos que havien fet els anteriors.

Després ens va posar música i havíem d'anar caminant per l'aula i quan deixava de sonar, la persona a qui teníem davant li havíem de preguntar coses personals i l'altre a nosaltres, fins a 4 cops.

Aquell mateix dia, vaig veure que les classes no serien gens avorrides i que aprendíem jugant, això fa que anar a classe de català sigui una motivació i et preguntis que tindrà preparat avui en Jaume. A part d'això ha promogut molt el treball en equip i ha sabut fer que tots en complementéssim molt bé alhora de treballar junts.

I ara que ja s'acaba el curs no estic gens penedida d'haver-me inscrit, al contrari ho havia d'haver fet abans. Per això animo a tothom que volgui fer aquest curs que no s'ho pensi més "Aprendrà jugant" i tindrà l'oportunitat de passar un moments i experiències inolvidables amb el professor i els companys.

Esther García

Extret d' <https://c2cast14.wordpress.com/2016/05/03/el-primer-dia-2/>

EL PRIMER DIA

2 MAI 2016 / CEBAVI / EDITA

El 13 d'octubre de 2015 començava el curs per obtenir el nivell C2 de català. Aquest primer dia tot eren preguntes: què farem?, qui anirà?, m'agradara?... La veritat és que pensava que seria un curs feixuc, ple de pronoms febles, complements directes i català antic.

Només arribar a classe vaig tenir la primera sorpresa, en Jaume ens va proposar un **joc** per presentar-nos ben divertit, havíem de dir els nostres noms acompanyant cada síl.laba amb un gest. A part de passar una bona estona i trencar el gel, vaig aprendre gairebé tots els noms de la resta de companys i companyes. Per continuar un altre joc, que va servir per conèixe'ns una mica més. I per acabar el mestre ens va fer un regal: una espelma amb un número a sota i un "pergamí" on hi havia escrita una de les cròniques de Ramon Muntaner.

Quan vaig sortir de classe ja sabia que aquest curs seria diferent a tots els que havia fet fins ara i que a més de català aprendria moltes coses més. Ara ja estem acabant i puc dir que animo a tothom a apuntar-se, ja que ho hem passat molt bé i hem descobert una nova manera d'aprendre a través del joc i el **treball en equip**.

Extret d' <https://c2cast14.wordpress.com/2016/05/02/el-primer-dia/>

C2: MOMENT MEMORABLE

2 MAI 2016 / MARTAVILENEUVE / EDITA

Moments memorables han hagut molts durant aquest curs. És per aquest motiu que es fa francament difícil escollir un de sol.

Vaig començar tres dies més tard que la resta de companys, i per mi era la segona vegada que anava a un curs presencial de “nivell D”. La primera va ser tan espantosa que vaig trigar cinc anys a tornar a intentar-ho.

Però quina va ser la meva sorpresa, ja no es deia “D”, sinó “C2”. Sense gairebé adonar-me’n vaig trobar-me en un curs especial i diferent. **Aprendre jugant**. Aquesta és la clau. Una nova dimensió acabava d’obrir-se davant meu. L’aula es va convertir en una improvisada casa de subhastes, en el centre de les noves tecnologies, en un teatre, en un plató de rodatge...

No obstant això, com que se’ns demana escollir només un moment, em quedo amb l’últim dia. Veure a en Jaume lligat de mans i peus a la cadira no te preu. I alhora, porta implícit la resta de dies de curs: els treballs en equip trencant-nos les banyes per fer quelcom creatiu i original.

En definitiva, m’ho he passat francament bé estudiant català i coneixent la crònica de Ramon Muntaner. Aconseguir que el fet d’**aprovar o suspendre** passi a un segon pla, aquesta és la veritable grandesa i el que marca la diferència.

Gràcies companys! I gràcies Jaume! Heu fet que tots els dies de curs siguin memorables.

Una imatge no val mes que mil paraules... o sí?

Marta Villanueva

Extret d' <https://c2cast14.wordpress.com/2016/05/02/c2-moment-memorable/>

UN PRIMER DIA PLE DE PREGUNTES

1 MAI 2016 / LAURAG8 / EDITA

El primer dia de curs va ser un dia de nervis, intriga, incertesa i sobretot moltes ganes de saber que faríem en aquest curs en el qual lliurement i per motius personals m' havia matriculat.

Moltes preguntes giraven en el meu cap; serà difícil? aprovaré? serà avorrit? com serà el mestre? hi posarà molts deures?... quantes més preguntes em feia més nerviosa em posava per tant, vaig decidir ser pacient i esperar a veure com passava la sessió.

El mestre, en Jaume, arriba a l'aula. La meva primera sensació va ser bona venia amb un somriure a la cara i amb moltes ganes de fer-nos ho passar bé. Prova d'això, va ser el plantejament dels diferents jocs i dinàmiques grupals per conèixer als companys/es com per exemple, el joc de síl·labes que ens serviria per anar familiaritzar-nos amb els noms dels que serien els nostres companys/es.

A mida que passava la classe, la sensació de nerviosisme entre tots crec que anava disminuint i poc a poc es deixava veure un tipus de metodologia diferent. Un metodologia innovadora, basada en el joc, grupal, dinàmica,... on les noves tecnologies també tindrien un paper força important.

Per acabar, passi el que passi a les proves finals, m'agrada molt la sensació que es desperta en mi cada cop que vaig a les classes, estic aprenent jugant... hi ha alguna cosa més divertida?

Un C2 diferent

1 MAI 2016 / DOLORSCASADO / EDITA

En Jaume ens ha demanat fer una redacció sobre un moment del curs. Em sembla impossible escollir un de significatiu, cada dia és un moment especial, una sorpresa.

Tretze d'octubre, primer dia del curs C2 de català. Tothom a qui li deia que anava fer aquest curs em donava molts ànim ja que a continuació venia tot allò que feia del curs una cosa terrible. Amb aquestes expectatives allà que vaig. Em sorprèn la diversitat de persones que ens hem trobat en aquesta classe, edat, professió, motius diferents però totes amb un desig comú, aconseguir el valuós C2.

El professor, en Jaume, la clau d'aquest curs diferent. Primer dia presentacions tots en rotllana dient el nostre nom separant-lo per síl·labes acompanyat d'un gest, quina manera tan curiosa de treballar la separació sil·làbica. Això només era el començament. Cada dia abans que arribés el Jaume la frase estrella; què farem avui?.

Hem treballat el que i el què amb la lletra d'una cançó, hem conegut en Ramon Muntaner i la seva Crònica a través de jocs, sinopsis al drive, concurs en kahoot, comentaris a twitter... Fins i tot hem tingut una professora en pràctiques, l'Anna, amb la que hem construït un joc de la crònica d'en Ramon Muntaner.

El treball cooperatiu i el joc han estat el punt fort del curs, personalment ha estat un curs molt profitós, a més de fer català he après noves metodologies pedagògiques que espero poder posar en pràctica a la meva feina.

També he de dir que el grup de companys ha estat molt be, en conjuntestic molt contenta d'haver pres la decisió de fer aquest curs de català.

Dolors Casadó

Es pot aprendre la llengua catalana d'una manera diferent: Tutorial“VET AQUÍ UNA CRÒNICA”

1 MAI 2016 / MERCECATC2 / EDITA

Gràcies a una **metodologia** d'ensenyament molt **innovadora**, amb el suport de les eines TIC i dels diferents mitjans que tenim al nostre abast actualment, es pot aconseguir un aprenentatge de la llengua catalana d'una manera diferent, més eficient i amb major desenvolupament competencial de les habilitats lingüístiques.

Durant aquest curs s'han assolit, entre d'altres, dos objectius: d'una banda, aprofundir en l'estudi de la llengua catalana i, d'altra banda, conèixer **els recursos i les eines TIC** de què disposem i que ens faciliten la comunicació en el món actual.

Enguany **hem après català** d'una **manera lúdica**, podria fer esment de molts exemples de tasques realitzades, on el joc ens ha motivat i ens ha permès desenvolupar i millorar la llengua, no obstant això, voldria destacar l'activitat i el **tutorial del joc** de cartes **“Vet aquí una crònica”**.

Aquesta activitat es va crear en **petits grups de treball**, d'una manera molt participativa i col·laborativa. Les tasques encomanades ens van permetre desenvolupar la **creativitat**, ja que calia elaborar tot el joc, és a dir, havíem de crear “un joc de cartes”, en base a una crònica de la història. Es va fer recerca d'informació en diferents fonts i es van dissenyar les cartes. Per acabar el procés, es va elaborar un **vídeo tutorial** amb les instruccions que cal tenir en compte per a poder jugar-hi. Aquest vídeo havia de ser molt visual i captivador! Esperem haver-ho aconseguit i que el gaudiu!

Extret d' <https://c2cast14.wordpress.com/2016/05/01/es-pot-aprendre-la-llengua-catalana-duna-manera-diferent-tutorial-vet-aqui-una-cronica/>

Jugant a ser homes llop

1 MAI 2016 / LICOFRAN / EDITA

Per ser sincera hi ha un munt de moments memorables viscuts durant aquests set mesos de curs, però si m'haig de quedar amb un, escolliria el dia que vàrem jugar al joc dels homes llop. Ara mateix no recordo quin dia i mes eren, la veritat. El que sí recordo és que vaig riure moltíssim i que vaig tenir la sensació que tots plegats érem una colla de criatures passant una molt bona estona. Va ser un retorn a la infantesa. Estàvem tots asseguts en rotllana, fins i tot el nostre mestre tecnològic Jaume, amb el cap cot i els ulls tancats per no saber quin rol li havia tocat a cadascú en les cartes. Jo vaig haver de fer un gran esforç per no xafardejar perquè sinó era trampa. La nostra fantàstica becària Anna va fer de narrador/moderador i va portar la història la mar de bé. Era de dia i estàvem tots en un poble i de sobte arribava la nit i alguns dels vilatans es convertien en altres personatges molt especials. Hi havia una vident, una bruixa, una nena, un quants llops assassins, etc. L'endemà, un personatge apareixia mort i havíem d'esbrinar qui havia estat l'assassí i el rol que li havia tocat a cadascú. Va ser divertidíssim, m'ho vaig passar molt bé amb tots vosaltres, companys.

Lídia

Extret d' <https://c2cast14.wordpress.com/2016/05/01/jugant-a-ser-homes-llop/>

Els moments més divertits del curs C2

30 ABRIL 2016 / AMPAROGASCO / EDITA

En Jaume ens ha proposat fer una redacció sobre quin ha estat el moment que més ens ha agradat del curs C2 de català. He de dir que després de deu dies pensant quin moment escolliria no puc escollir cap concret. Per això més que un moment concret escolliré el curs en si mateix.

Aquest any havia decidit que, tant si com no, faria el curs de català que tantes vegades havia demorat. Amb aquesta idea vaig revisar les propostes dels cursos de català que es farien durant l'any al Baix Llobregat i finalment em vaig decidir per fer un curs a Normalització Lingüística de Castelldefels. Fins aquí pot semblar poc interessant però el primer dia del curs ens varem trobar a en Jaume. Jaume amb la seva empatia cap a nosaltres, un grup de persones heterogeni però amb un objectiu en comú, fer el curs C2 de català ens va fer sentir que ho podríem aconseguir.

Tot el curs s'ha desenvolupat fent servir la metodologia del joc com eina per l'aprenentatge la qual cosa a facilitat a més la cohesió del grup. Hem elaborat una nova versió del joc de l'oca i un joc de cartes tot basant-nos en les Cròniques de Ramon Muntaner.

També ha utilitzat les noves tecnologies que per molt de nosaltres no eren conegudes com el WordPress, Google drive o el Twitter per realitzar les tasques, aprendre els tipus de textos i millorar la nostra gramàtica. Finalment he de dir que ens hem divertit i hem après i esperem que tot això ens porti a aconseguir el nostre objectiu.

Amparo Gascó

Extret d'<https://c2cast14.wordpress.com/2016/04/30/els-moments-mes-divertits-del-curs-c2/>

Moments

30 ABRIL 2016 / ESTHERIZAR / EDITA

Els moments més especials per mi estan sent aquests últims dies. No puc dir que tinc un dia en concret d'especial perquè és difícil escollir només un dia.

Els primers dies no ens coneixíem, anàvem atemorits i sentia de tot menys benestar. També la incertesa de la metodologia de les classes que em va desconcertar una mica.

Som un grup molt diferent d'edat i gustos, des del meu punt de vista. Jo sóc molt vergonyosa i era mes aviat incòmode que gojós, llavors descarto els primers dies.

En aquest tram final amb els nervis, la confiança, la complicitat i l'ansietat extrema d'alguns, sento que, indirectament, estic gaudint de la nostre companyia.

Són sentiments dispars, perquè vull que s'acabi ja però trobaré a faltar l'ambient divertit que tenim a classe i el grup tant maco que s'ha format.

Això sí, a mesura que s'aproxima la data de l'examen estem tots molt mes nerviosos i ansiosos i deixa de ser satisfactori.

Com a conclusió, em quedaria amb els tres últims mesos del curs però excloent les 3 ultimes setmanes. Tot i l'esforç del Jaume per treure'ns l'ansietat, que s'agraeix molt però crec que no està sent gaire efectiu.

Extret d'<https://c2cast14.wordpress.com/2016/04/30/moments/>

L'AVENTURA DEL PRIMER DIA

29 ABRIL 2016 / NOEBIOS / EDITA

En aquesta entrada us explicaré el primer dia de classe del C2 de català amb el professor Jaume, que per mi va ser un dels dies més memorables del curs.

Recordo que vam començar amb un primer **joc** de presentació dient el nostre nom separat en síl·labes i incloent un gest. Va ser molt divertit i així va ser com vaig aprendre el primer dia tots els noms dels meus companys/es. Tot seguit, vam fer una activitat per presentar-nos enganxant amb cinta adhesiva el nostre nom a la paret i tot passejant per la classe, havíem de preguntar a un altre company/a coses de la seva vida i apuntar-ho al paper amb el seu nom. Després, vam agafar un dels papers i vam fer la presentació del company/a que ens havia tocat. Vam començar amb unes activitats originals, **motivadores**, dinàmiques i **innovadores**.

Més tard, el professor ens va fer entreveure com seria el curs: ens va lliurar el pla de curs amb els seus objectius, el calendari i l'avaluació. Ens va presentar quin seria en nostre centre d'interès, l'ús important de les **noves tecnologies**, la **metodologia** que empraria: **gamificació**, **treball cooperatiu**...

Ens va introduir que treballaríem al voltant de **Ramon Muntaner** ja que enguany commemorarem el seu naixement (fa 750 anys). També vam utilitzar un codi QR per llegir un comentari dels antics alumnes del C2 (que també explicaven les seves vivències durant el curs). I finalment, ens va explicar que cada dia s'havia de fer una casella i que el darrer dia del curs, jugaríem al joc de l'oca de Ramon Muntaner.

Per concloure, la primera sessió va ser una petita mostra del com aprendríem durant el curs, de forma cooperativa i lúdica. I recordant aquell dia he pogut comprovar com mitjançant el joc es potencia la motivació, l'esforç, l'equip... com quan érem petits i tot ho apreníem jugant. Així em vaig sentir aquell dia, com una nena amb ganes d'**aprendre jugant**.

NOVES TÈCNIQUES D'APRENTATGE

28 ABRIL 2016 / MORENOMJ / EDITA

El segon dia de curs ens va fer adonar-nos que el que havíem intuït el primer dia era real, no es tractava d'un miratge. Aquest curs no anava a ser com tots els que havíem fet fins al moment.

A l'inici de la sessió, vam dur a terme una activitat pensada perquè tots ens coneguéssim. Vam asseure formant una rotllana i cadascú de nosaltres havia de dir el seu nom separat per síl·labes alhora que les acompanyava per gestos amb les mans. El tema s'anava complicant a mesura que anàvem avançant en les presentacions, atès que abans de dir cadascú el seu nom havíem de repetir el nom i els gestos de tots els companys que havien dit el seu nom amb anterioritat. Aquesta activitat ens va sorprendre força a tots, ja que sense adonar-nos i de la manera més divertida possible ens vam aprendre el nom de tots els companys.

La **ludificació** ha estat ben present al llarg de tot el curs i ens ha permès **aprendre** molt sense gairebé percebre-ho. En conjunt, el bon ambient i el sentit de l'humor han regnat durant tot el curs i això ha fet que, sense cap mena de dubte, aquest hagi estat un curs que no oblidarem mai.

M. José

Extret d' <https://c2cast14.wordpress.com/2016/04/28/noves-tecniques-daprenentatge/>

I AIXÍ VA COMENÇAR TOT UN NOU REPTE: “EL C2”

28 ABRIL 2016 / AGUSTÍ GARCIA / EDITA

Curs 2015 - 2016

Aquest recorregut començà tal dia com avui ara fa uns 6 mesos. Els cartells que el Consorci per la Normalització Lingüística Erampunyà (CNL) enganxà per tot el poble, van ser l' impuls definitiu per fer-me fer el següent pas. Ja no tenia excusa, el temut per tots nivell D, s' havia reconvertit a les normatives europees i ara també es feia a Castelldefels. Era una oportunitat que no podia deixar escapar. Principalment, per dos raons ben diferents, una en cap cas malintencionada, però més important que l' altra: que era la d'aconseguir punts per a la borsa de treball i l'altra, per aprendre molt més, d'aquesta la nostra llengua.

El tràmit era senzill, consistia en fer la preinscripció via web, i des del CNL t'assignaven un hora a seva agenda, per tal de fer la inscripció definitiva al curs. Doncs be, jo, que ja m'havia demanat el dia de festa a la feina per fer aquest tràmit, vaig presentar-me personalment. Allà, un senyor d'aparença seria, va ser qui em va atendre. Després d'escoltar-me i fer tots el tràmits pertinents, va imprimir un full i em va dir: *“ara només cal que vagis al banc amb aquest document i facis el pagament per tal de confirmar la plaça”*. Tot sortir d'allà i minuts després d'aquella conversa, ja feia cua a la *“Caixa”*. Un parell de dies després vaig rebre un correu, en ell se'm confirmava la plaça. Adjunt a aquest, també apareixia un full amb el Pla del Curs. En ell s'explicava: quins eren els objectius, el calendari, la metodologia, el temut sistema d'avaluació i qui era el professor i les seves dades de contacte, no m'ho podia creure, resultava ser, el mateix senyor que m'havia atès el dia de la preinscripció, i s'acomiadava fins al primer dia de classe, en Jaume.

La Presentació del primer dia

28 ABRIL 2016 / BETIS81 / EDITA

El primer dia va ser una mica estrany i amb cert neguit.

Anaven per primera vegada a classe i ningú ens coneixíem, ens vam haver de presentar. De fet, ho vam fer d'una manera que no esperàvem. El professor va fer una activitat molt original per presentar-nos.

Per iniciar, en Jaume ens va donar un full que cadascú de nosaltres vam haver de posar el nom. Seguidament els vam penjar a la paret amb celo.

A continuació tothom va aixecar-se de la seva cadira i havia d'anar a un altre company per preguntar-li el nom, a més fer-li una pregunta de la seva vida. Tot això s'havia de fer ràpidament, ja que en Jaume ens va donar un temps limitat. Després tota la informació que teníem, s'havia d'escriure al full en el qual posava el nom de la persona que havíem preguntat. I així repetidament amb diferents companys.

Més tard, una vegada ja havíem emplenat els fulls de la paret, cadascú va agafar un, i va presentar al company o companya que li va tocar, amb totes les respostes que se'n van apuntar, com: edat, lloc on viu, professió, etc...

Així doncs, va ser una forma molt original i divertida de conèixer els meus companys de classe, a més poder trencar una mica el gel.

Per tant, aquest ha sigut un dels moments que més recordo.

Exret d' <https://c2cast14.wordpress.com/2016/04/28/la-presentacio-del-primer-dia/>

Un moment memorables

28 ABRIL 2016 / JAUME / EDITA

Després de set mesos de convivència, ens demanen triar un moment memorable del curs. Tasca difícil perquè hem viscut situacions d'aquest tipus gairebé cada setmana.

Des de la presentació, el primer dia vaig percebre que aquesta era una experiència diferent. Durant aquest temps hem tornat a ser nens, hem jugat i hem recuperat l'hàbit de la generositat. En definitiva hem millorat com a persones.

Em considero un home d'equip, al futbol, a la feina, estudiant ... Els grups dels que he format part han estat excepcionals sempre. Però això és una altra cosa.

A banda de la simbiosi dels membres del curs, gran part de la responsabilitat d'aquest fenomen la té el conductor. El seu mètode és transgressor, al meu parer.

Per tot això m'és complicat triar un moment concret. Però sí, el més recent ...

Modèstia a part, crec que soc una persona generosa. I quan algú té un detall amb mí ho valoro molt. Dimarts passat, espontàniament, una companya en va ajudar a penjar el meu article d'opinió. Per un analfabet funcional com jo això no té preu. Gestos com aquest fan que recuperem la fe en l'altri.

Per a mí es un moment memorable, un de tants dels viscuts durant el curs.

Danílovitx

Extret d'<https://c2cast14.wordpress.com/2016/04/28/un-moment-memorables/>

Un primer dia ple d'incògnites

27 ABRIL 2016 / CRISTOBAL62 / EDITA

Tot va començar el passat 14 d'octubre de 2015. Era el dia que començava el curs c2 de Català. Vaig arribar a l'aula puntual, motivat i... a la vegada, ho he de confessar, amb una certa desconfiança, inseguretats.. Seria capaç d'aguantar tot un curs les classes metòdiques d'un nivell superior de llengua? L'ambient a l'aula respondria les meves expectatives? Molts interrogants rondaven el meu cap, però ja era massa tard per fer marxa enrere. El rellotge marcava dos quarts de vuit i la primera classe era a punt de començar.

El professor, en Jaume, es va presentar i ens va donar la benvinguda al curs. Semblava una persona dinàmica i el seu tarannà com a mestre distava molt de la figura tradicional d'un ensenyant d'estudis superiors. Així m'ho va semblar només començar amb la primera activitat de presentacions. L'activitat consistia en demanar informació als companys per després cadascú de nosaltres poder presentar-ne un. Una excel·lent manera de "trencar el gel" entre els companys i les companyes de classe.

La sessió va continuar amb d'altres activitats, entre d'altres, destacaria la que feia referència als reportatges que els antics companys del curs anterior van publicar al bloc del c2. Aquestes publicacions feien referència a vivències viscudes a l'aula i posaven de manifest una nova manera d'aprendre, el treball en equip, la qual cosa em va transmetre una bona dosi de tranquil·litat però alhora també d'incrèdilitat. Seria possible aconseguir un nivell c2 simplement amb la pràctica d'aquesta metodologia?

En finalitzar la sessió vaig adonar-me que les noves tecnologies i el treball cooperatiu ens acompanyarien en aquest trajecte que justament acabàvem de començar.

Extret d'<https://c2cast14.wordpress.com/2016/04/27/un-primer-dia-ple-de-misteri/>